A°. 1839. N°. 82.

MAANDAG, DEN 14den OCTOBER.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

De *Commissie tot Taxatie der Huurwaarde* van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, maakt bij deze bekend, dat zij hare werkzaamheden zal voortzetten op HEDEN den 14den dezer, des voormiddags van *zeven tot elf* uren, en zulks wel met Wijk Litt. E. No. 1, zullende dezelve op elke daaropvolgende Donderdagen en Maandagen gedurende gemelde uren werkzaam zijn; wordende mitsdien de belanghebbenden uitgenoodigd, zich gereed te houden om aan de Commissie voornoemd de vereischte inlichtingen te geven, hetzij in persoon of wel bij hunne afwezigheid door achterlating van hunne huurcontracten of van zoodanig ander papier, waaruit de Commissie het vereischte te weten kan blijken.

De Commissie acht zich verpligt, aan de aandacht der Eigenaren van Huizen of Erven te brengen dat zij het zich zelven te wijten zullen hebben wanneer door de niet erlanging der gevraagde illucidatien, eenig Gebouw of Erf soms hooger dan het bestaand huurcontract mogt aangeslagen worden.

Paramaribo, den 14 October 1839.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,

A. P. TIRION.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat de Brievenzak, bestemd voor de Schoener *JAN ERNST*, gevoerd wordende door Schipper P. F. DE HASETH, die den 15den dezer, de reis naar *Curaçao*, zal aannemen, op dien dag des voormiddags ten *twaalf* uren, zal worden gesloten.

PARAMARIBO, *den 11 October 1839.*

De Post-Beambte,

A. P. TIRION.

ADVERTENTIEN.

(37140) VERKOOP BIJ EXECUTIE, ten overstaan van den Adjunct Griffier bij het Geregtshof te *Suriname*, van een RONDE TAFEL, een ZAIDE BORD en andere MEUBELAIRE GOEDEREN; aankomende JOHN AFFLICK.

Deze Executive verkooping zal plaats vinden op Woensdag den 16den October 1839, des voormiddags ten *negen* uren, voor het lokaal van het Geregtshof dezer Kolonie.

Het Proces-verbaal van arrest of inbeslagneming, ligt ter *visie*, ter Griffie van het Geregtshof voornoemd.

Paramaribo, den 14 October 1839.

De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken,

ABM. MOs. FERNANDES.

(37142) De ondergeteekenden, bieden te koop aan:

Beste Lochfine Haring, Rijst, Engelsche Zeep, POTER en ALE, versche Zalm in blik, Soup en Bouilli in dito, Mashed Turnips in dito, ingelegde Snippen en Patrijzen in dito, Sardines in dito, Visch Sausen, zwarte en groene Thee, Sperm Kaarsen, extra Port en Madera Wijn, Brandewijn, *Rotterdamsche* Bier, Jenever in kelders, en demejannen, Broodsuiker, Hangmatten, gekleurde Borstrokken, Lakensche Jassen, Rokken en Vesten, Zijde Vestengoed, dito Parapluien en Parasols, GOUDEN OOR- en VINGERRINGEN en BORSTSPELDEN, 14 voets *SUIKER-HOEPELS, BRANDSTAVEN, &c., &c.*

Paramaribo, den 17 October 1839.

GARDNER, MAC DONALD & Co.

VENDU:

(37058) *HEDEN MIDDAG* om vier uren, [illegible] WILKENS, aan de *Oranjetuin* [illegible]

(37143) A. SALOMONS, zal *MORGEN* om *negen* uren op Vendu verkoopen: Diverse *MANUFACTUREN*, bestaande in halve piës LINNEN, witte en zwarte CAMBRICQS, DOEKEN, Dames en Heeren KOUSEN en HANDSCHOENEN, gladde BATIST en VICTORIA STREEPEN, voor rekening van den Boedel wijlen J. L. FUCHS.

Wordt te Huur gevraagd:

Een *bekwame TUINIER*; — adres ter dezer Drukkerij. (37141)

(37136) D. BARRAU vertrekt.

ERRATA:

In het Advertissement van MAGDELEENTJE van JAN WILLEM BOONEN, geplaatst in onze Courant van Donderdag den 10den dezer, is een drukfout in de naamteekening ingeslopen; *staat* BOONEN, *moet zijn:* BOON.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 7den, het Schip Anna en Susanna, Kapt. J. D. Bos, naar Amsterdam; lading: 212 vaten Suiker, 51 balen heele- en 4 balen gebroken Koffij, 20 balen Kakao en 44 vaten Rum.

Den 11den, de Engelsche Sloep the Friends, Kapt. F. Warner, naar Demerary.

BURGERLIJKE STAND.

Alhier zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 22sten Augustus, Caristiana van Betten, dochter. — Den 30sten, Elisabeth Gomperts, echtgenoot van Isaac van Lier, zoon. — Den 1sten September, Hendrina Jacoba Stuger, zoon. Idem, Charlotte Brittania Hoen, zoon. — Den 3, Christina Esser, echtg. van den Jager der 3de Kompagnie, Bataillon No. 27, Pieters Boers, zoon (bevallen op de post Coronie.) — Idem, Rachel de la Parra, echtg. van Isaak Arrias, dochter. — Den 4den, Josephine Marie Louise van der Kruijff, echtgenoot van Mr. Paulus Sichterman, dochter. — Den 6den, Sara Jessurun, echtgenoot van David Netto, dochter. — Den 8sten, Henrietta Adney, echtgenoot van Gerrit Nicolaas Martinus Conijnenberg, dochter. — Den 9, Anna Abendanon, echtg. van Joseph Heilbron, zoon. Idem, Louisa Renseijl, dochter. — Den 10den, Geertruida Henriette Bincke, echtgenoot van Jacob Hendrik Gillhuijs, zoon. — Den 11den, Georgiana Badham Thornhill, zoon. — Den 12den, Anna Francina Costerus, zoon. — Idem, Hendrica Sophia Wilhelmina Karg, dochter. — Den 15den, Maria Dorothea van Bruijning, dochter. — Den 16den, Maria Antoinetta Castagne, zoon. — Idem, Floortje van Kuijper, zoon. — Den 17den, Henriette Juliana, Elisabeth Heijman, dochter. — Idem, Elisabeth Geerke, dochter. — Den 19den, Hendrina Susanna Brink, dochter. — Den 20sten, Saraatje van Maraatje, dochter. — Den 21sten, Santje Simons, zoon. — Den 22sten, Estella Brunet, echtgenoot van Daniel Benjamins, zoon. — Idem, Esther Veenendaal, d. — Idem, Louisa Wilhelmina Levij, dochter. — Idem, Francina Sappemeer, dochter. — Den 23sten, Bienne Jacob Marcus Levy, echtgenoot van Michiel Barends Jr., zoon. — Den 26sten, Johanna Maria Halcus, dochter. Den 27sten, Santje van Dunjon, zoon. — Den 28sten, Magdalena Palm, zoon. — Den 30sten, Dorothea Christina Samson, zoon. — Idem, Petronella Sault, dochter.

OVERLEDEN: Den 1sten September, Helena Jacoba Dorothea Heurne, 28 jaren en 5 maanden. Den 2den, Susanna Pardo, circa 48 jaren. — Den 3den, Johanna Pieternella Jacoba Baumgardina, dochter van Johannes Adriaan Roos en Jeannette Pieterse, 2 jaren en 4 maanden. — Den 5den, Wilhelmina Henriette Jacquelina, dochter van Anna Zacharias Rooswijk, 1 jaar. — Den 7den, Nicolaas Hendrik Schutte, 59 jaren. — Idem, Pieter van Os, matroos der 3de klasse aan Boord van Z. M. Brik GIER, 24 jaren. — Den 8sten, Catharina Magdalena, dochter van Maria Bardina Louis, 3 j. Den 10den, Frans Jacobus Louis, naar gissing 50 jaren. — Idem, Lansie Frederica, Becker, dochter van Johanna Frederica Balzer, 14 jaren. — Idem, Leu Hartog Mozes, 50 jaren. — Den 11den, Johannes Evert Bleekveld, 7 jaren. — Den 12den Jan Kloek, naar gissing 45 jaren. — Den 13den, Josephine Marie Louise van der Kruijff, echtgenoot van Mr. Paulus Sichterman, 35 jaren. — Idem, Jacobus Nicolaas van Leeuwaarde, na gissing 33 j. Den 14, William Louis Ferdinand, zoon van Johanna Susanna Henriques, 1 jaar. — Idem, Pieter Chatillon Baumgardner, zoon van Johannes Adriaan Roos en Jeannette Pieterse, 5 maanden. — Gerrit Tysz Ewouds, matroos aan boord van het Schip West-Indien, ruim 16 jaren. — Den 15den, Jodi Heinrich Im Thurn, 33 jaren. — Den 18den, Anthonij William, zoon van Jacoba Catharina van

Leeuwaarde, 1 jaar. — Idem, Joseph Frederik Williams, 1½ jaren. — Den 21sten, Doris Jacques, zoon van Jansje Esther Heijdorn, 5 maanden. — Idem, Arnoldus Schreuder, Schiemans-maat aan boord van Z. M. Korvet AMPHITRITE, 56 jaren. Den 22sten, Aminda van B. Laguna, 29 jaren. — Idem, Joseph Paulo Bentalor, naar gissing 22 jaren. Den 24sten, Tina van Francke, 78 jaren. — Den 26sten, Louis Jarman. — Den 28sten, Abraham van Loen van de Britto, naar gissing 60 jaren. — Den 28sten, een Kind van het Vrouwelijk geslacht van Petronella Johanna Brink, 1 dag. — Idem, George Stewart, 52 jaren. — Idem, Gerrit Carel Francois Schouten, 60 jaren. — Den 30sten, Maria Gottlieb Herborth, 7 jaren.

Mengelingen.

De Krakelingen.

(Een verhaal naar het Hoogduitsch van GUSTAV SCHILLING).

(Vervolg en slot van No. 8½).

Goede hemel! Mevrouw van Hurbusch en mijne tante vergaten al ras den twist en krakeel, welke beiden tegen elkander opzette, om over de vertrokkene mogendheid den staf te breken, om haar kaartkijken, hare heb- en klaagzucht, hare vreugde in een anders verdriet en doldriestigheid in het geluk, hare jammerlijke kleinmoedigheid in tegenspoed zwart en geel af te schilderen, en te verfoeijen, ja, zij stoeten mij, aan haar eigen voordeel niet-denkende, de bitterste verwijtingen, dat ik aan haar de afgewonnen fiches zonder betaling weder weggeworpen en de regtmatigste aanspraken in den wind geslagen had: daarop echter nam tante Mevrouw van Hurbusch bij den spitsvormigen arm en zeide: „Nu, lieve, laat ik u nu het nieuwe schandelijk goedkoope hoedje laten zien, waarvan wij voorheen gesproken hebben; ik zweer u dat de modemaakster zich verrekend moet hebben, de vederen zijn toch nauwelijks betaald! Neen, ik begrijp niet, hoe zij het er voor heeft kunnen geven." Mevrouw van Hurbusch antwoordde hierop met eene vleijende woorden en prees de bekwaamheid van tante in het handelen en koopen, die haars gelijken nog zoeken moest. Daarmede verdwenen zij in eene zijkamer. Ik bleef met het lieve meisje alleen.

Mijne kameraden in den *Olifant* hadden mij gevraagd, waar ik woonde, en allen hardop gelagchen, toen ik den naam mijner dierbare beschermheilige noemde, maar daarentegen hadden zij ook allen het bevallige Roosje geprezen als een vlekkeloos, achter de zeven onoplosbare sloten mijner tante bloeijend hemelsch bloempje, en haren huisgenoot driemaal zalig genoemd. Dat was ik toch, den hemel zij dank! en deed derhalve, om mij de gemelde zaligheid toe te eigenen, den mond stoutmoedig open, en wenschte mij met den zachtsten toon, waarvoor het spraakorgaan van den jongeling vatbaar was, over dit helder punt in mijn levensloop geluk. Maar de tijd van deszelfs duur was naar allen schijn zoo kort — want tante had ons blijkbaar slechts uit vergetelheid bijeen gelaten, en Roosjes antwoord was zoo plegtig; er was mij eindelijk zoo veel daaraan gelegen, ten spoedigste in eene vertrouwelijke betrekking met haar te komen, dat ik den soldaat liet gelden en met de volgende woorden storm liep.

„Goddelijke meisje! ik weet, dat gij hier onverdiend in het vagevuur brandt en gepijnigd wordt; maar beschouw mij als een engel tot u gezonden, om u daaruit te verlossen. Vertrouw mij! Is al de uniform niet volstrekt eene volmagt tot het openen van het hart van geheiligde jongvrouwen, dan mag ik mij toch met voegzaamheid en regt als de eerlijkste der moedigen van het koninklijke lijfregement en bovendien uit ridderpligt aanbevelen."

„Ik heb," antwoordde Rozamundes roozemond met bekoorlijke verlegenheid, „ik heb opregt gesproken, zoo veel bevestigende getuigenissen van hetgeene gij verzekert, gehoord, dat gij op mijn vertrouwen kunt rekenen."

„Ach!" riep ik diep bewogen, „wat kan de getrouwe vriend wel doen, om uw lot te verbeteren."

„Zijne verschijning;" antwoordde zij, met eenen zachten zucht, „zijn verblijf in ons huis moet het, naar mijn gevoelen, zigtbaar verergeren."

IK. Verergeren, waarde juffer? Hoe? nog heden verlaat ik het in dat geval.

„Neen, neen, gij moet blijven," viel de engel, rood wordende, mij in de rede. Mijn hart zwol, door het liefelijk weldadige gebod bevleugeld.

IK. Ach, hoe gaarne! En welk nadeel zou het bijzijn van den uitgekozen vriend u kunnen veroorzaken?

ZIJ. De kwelling der verdenking, waarmede uwe tante van nu af mij vervolgen zal. Zoo menig nadeel bovendien, van welker nadere vermelding gij mij wel verschoonen zult! — Nu vatte ik Roosjes teedere, sneeuwwitte hand, ik drukte dezelve vol liefdegevoel aan mijne borst, en lispelde: — „Ik moet immers blijven!"

„O ja, kreeg ik ten antwoord, doch naauwelijks hoorbaar fluisterden de zoete lippen. „Ja, blijven, blijven, al ging het mij ook nog zoo erg!" — En wip! ontrukte zij mij hare hand, want tante en Mevrouw van Hurbusch kakelden terugkeerend voor de deur. Ik rukte het venster open en gaapte schijnbaar met open mond en ver daaruit liggend, vol aandacht naar eene wolk, die door het westelijk avondlicht beschenen, als een heraut des geluks zich langs den hemel bewoog.

„Neefje," zeide mijne tante, „ik breng Mevrouw van Hurbusch te huis, en gij zijt zoo galant, ons te vergezellen! — Ontzettend bevel! Ik beschouwde mij in volle uniform, aan iederen arm eene opgeschikte tot de vogelverschrikkers voor de spreeuwen van de hoofdstad behoorende matrone, en de ondergaande zon scheen, zoo helder en de goddelijke avond vervulde de straten met wandelaars; maar de kelk moest geledigd worden, en Roosjes hemelsche voorbiddende blik sterkte den lijder.

De beide dames voelden zich aan mijnen arm zigtbaar verkwikt, sprongen op van blijdschap als de schildwachten aansloegen, zij drongen mij naar de drukte der hoofdstraat henen, ik sukkelde voort, als het kalf aan het touw des slagters; echter bukte ik niet, en stoot, zoo dikwijls als de groepen, die ons ontmoetten, mij spottend met de oogen maten het klaverblad bekeken, en hetzelve veelbeduidend nazagen, de oogen. Doch zes dames en vijf heeren en wel dertig andere in den achtergrond lachten thans gelijktijdig overluid, en met regt, om mij wanhopig te maken, want er liep een jongen met krakelingen achter ons, en schreeuwde luidkeels van stap tot stap:

„Nieuwbakken! — zij zijn nog warm!"

De spotters en lagchenden pasten dezen uitroep zeer blijkbaar op den toestand mijner beide gezellinnen toe, en zagen als het ware in mij den vonk en het gloeijende staal, hetwelk den tonder dezer oude dames ontvlamd had.

Ten overvloede keerde zich na het blijde afscheid van de oude Mevrouw van Hurbusch mijne tante plotselijk tot den heilloozen schreeuwer, hield hem staande, en zeide: „Is het dan toch waar, zijn zij nieuwbakken! warm en bros." Deze hield haar zijnen schat voor drie centen en prees zijne waar zeer hoog. Tante proefde, koos, liet eindelijk een half dosijn in haren breizak vallen; drong aan op het toegeven van een gebroken duivende, en vertrouwde mij, terwijl ik onderdanig en verstomd naast haar waggelde, innig vergenoegd, dat zij den slungel met het valsche geldstukje dat hij haar onlangs bij het geldwisselen aangesmeerd had, had afgezet.

Wij vonden reeds door Rozamundes hand de tafel gedekt; ik zou en moest ditmaal tantes gast zijn, en Roosje de rest van de suiker fijn stooten, die het bescheiden theegezelschap overgelaten had. — „Zes stukjes — het is genoeg," zeide de goede vrouw, troostend, „want de suiker maakt slijm ik neem de gezondere stroop te baat. — [illegible] warm en hielp — in water geklopt. — Zij proefde en zeide verkwikt. — „Als Malaga." — En Roosje brokkelde de krakelingen daarin en zag ondertusschen naar mij en beet zich in de kussenwaardige lippen en ik, — ik lachte overluid, en schoof de schuld daarvan op de handelwijze van Mevrouw van Schuchtelen gedurende het spelen. Mijne tante lachte mede; wij tasten naar de lepels; en zij lachte steeds luider om de vreugde te vergrooten, en mij tot nieuwe invallen over de kaartenkijkster uit te lokken. — Ziet, daar verwarde zich plotseling een stukje krakeling in de keel der goede vrouw, en zij werd blaauw, werd zwart en zonk in de armen van Rozamunde, en daar het meisje de verstijfde niet langer kon houden, in de lederen *bergère*. En het stukje krakeling wilde niet wijken, en het deksel der luchtpijp niet bewegen, en zij werd steeds blaauwer en zwarter. Het was met haar gedaan.

„Ja, die is mors dood," zeide de chirurgijn, onze huisgenoot, dien het verschrikte Roosje onverwijld er bij riep. „Gestikt en dood," herhaalde hij, toen hij vergeefs eene ader geopend en wat gedaan kon worden, in het werk gesteld had, en verzocht hem, wegens zijne genomene moeite gunstig bij de erfgenamen aan te bevelen. De erfgenamen! goede Lezer — dat waren wij. Zijt gij niet misschien als Mevrouw van Hurbusch en Mevrouw van Schuhtelen eene grimmige wangunstige, verheug u dan met mij en Roosje met de bruid en den bruidegom. En als gij naar eene krakelingen soep lust krijgt, dan weet gij nu hoe zij gereed gemaakt wordt. Wij voegen echter uit hoofde van onze erfenis genoegzame suiker er bij, wij begieten de brokken met sek in plaats van met gansenwijn, en vergeten, door de goedheid des hemels begunstigd, de armen niet, aan welke hun noodlot enkel water met stroop heeft geschonken.

ALLERLEI.

Zeker Prediker vergeleek de zonde bij een pot met honig, die de vliegen door zoetheid aanlokt, om na het proeven belet weder weg te vliegen.

Een ander vergeleek haar bij een gat in eene kous, dat in het eerst klein is, maar hoe langer, hoe grooter wordt.

Indien de bevolking der aarde als tot heden toeneemt, zal Frankrijk, naar de zekerste berekeningen, over 69 jaren de helft, over 110 nog eens, zoo veel menschen als nu en in het jaar 1940 meer dan 60 millioenen zielen en monden hebben.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip West-Indien, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebr. Reijns. — Sluit 15 October.

Het Nederlandsch Tweedeks gekoperd Barkschip Suriname, Kapt. R. van der Meij. — Adres bij J. L. Gellee. — Sluit 15 dezer.

Het nieuw gekoperd tweedeks Fregatschip Noord Holland, Kapt. H. K. Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gezinkt Kofschip Maria, Kapt. S. J. Rotgans. Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit ultimo dezer.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 15 October.

Het Galjootschip Concordia, Kapt. J. H. Will. Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 15 dezer.

Het nieuw gekoperd Tweedeks Barkschip Mercurius, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gezinkt Schooner Kofschip de Zeevaart, Kapt. K. J. Haasnoot. — Adres bij Van West en De Hart.

Naar Rotterdam.

Het Schooner Brikschip Amphitrite, Kapt. A. Kruik. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Recommandeert deszelfs aanbieding ter inlading van KOFFIJ en KAKAO. — Sluit ultimo dezer.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.